

Cine sunt acești intelectuali austrieci?

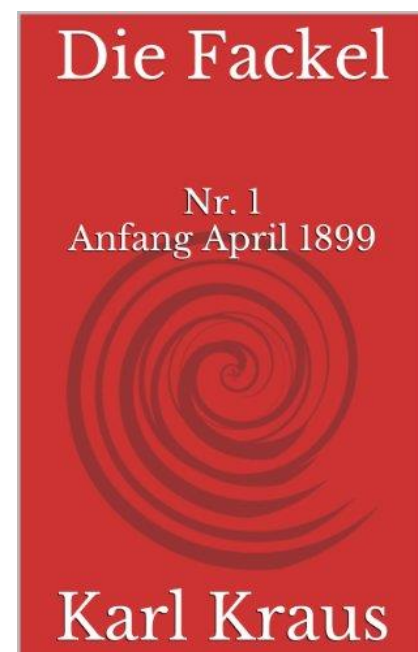
Karl Kraus, (n. 28 aprilie 1874, Gitschin, Boemia [azi Jičín, Republica Cehă] - d. 12 iunie 1936, Viena, Austria), jurnalist, critic, dramaturg și poet austriac, este comparat cu **Juvenal și Jonathan Swift** pentru viziunea satirică și stăpânirea limbajului. În literatura germană este considerat un scriitor remarcabil al epocii Primului Război Mondial, dar, din cauza faptului că opera sa este aproape intraductibilă idiomatic, talentul său nu a fost recunoscut pe scară largă.

De origine evreiască, Kraus a urmat cursurile Universității din Viena, dar și-a abandonat studiile pentru a-și câștiga existența ca scriitor. În 1899 a fondat revista literară și politică **Die Fackel ("Torța")**, care și-a încetat publicarea în 1936, odată cu ascensiunea nazismului în Austria. Kraus nu s-a asociat niciodată cu o anumită mișcare literară sau cu o anumită convingere politică.

Pentru Kraus, limbajul avea o mare importanță morală, dar și estetică, iar el a criticat neîncetat utilizarea sa necinstită, pretențioasă sau inexactă ca fiind

simptomatică pentru corupția morală a epocii. El însuși a scris cu o precizie magistrală, în special în colecții de aforisme precum *Sprüche und Widersprüche* (1909; "Proverbe și contradicții") și *Nachts* (1919; "Noaptea") și în colecții de eseuri precum *Sittlichkeit und Kriminalität* (1908; "Moralitate și criminalitate"), *Literatur und Lüge* (1929; "Literatură și minciună") și *Die Sprache* (1937; "Limba"). Scrisul său se ridică ocazional la înălțimi apocaliptice, ca în lunga dramă satirică *Die letzten Tage der Menschheit* (1918; publicată în 1922; "Ultimele zile ale omenirii"), o condamnare vizionară a inutilității Primului Război Mondial.

Kraus a fost fondatorul, editorul și, din 1911, singurul autor al publicației **Die Fackel**, prin intermediul căreia a dobândit faima de critic dur al societății austriece. Treptat, a extins gama atacurilor sale dinspre clasa de mijloc austriacă și presa liberală vieneză pentru a cuprinde toți cei pe care îi considera responsabili pentru ceea ce el considera a fi dezintegrarea tradițiilor culturale austriece și europene. Satira și modul său de exprimare sunt idiosincratice și în esență austriece (chiar vieneze), dar influența sa a fost de mare amploare.

A scris, de asemenea, poezie (Worte in Versen, 9 vol., 1916-30), epigrame (1927) și parodii dramatice. A tradus lucrări de William Shakespeare și a redescoperit operele compatriotului său Johann Nestroy.

K Kraus

Operele lui Kraus au fost publicate în 14 volume (1952-66).

Franz Werfel

Franz Werfel, (n. 10 septembrie 1890, Praga [azi în Republica Cehă] - decedat la 26 august 1945, Hollywood, California, S.U.A.), scriitor de limbă germană, care s-a remarcat ca poet, dramaturg și romancier expresionist și ale cărui opere au avut ca temă fraternitatea umană, eroismul și credința religioasă.

Fiu al unui producător de mănuși, Werfel a plecat de acasă pentru a lucra într-o casă de expediții din Hamburg. La scurt timp după aceea a publicat două cărți de poeme lirice, *Der Weltfreund* (1911; "Prietenul lumii") și *Wir sind* (1913; "Noi suntem"). După ce a luptat pe fronturile din Italia și Galicia în Primul Război Mondial, a devenit antimilitarist, a recitat poezii pacifiste în cafenele și a fost arestat. Cariera sa de dramaturg a început în 1916 cu o adaptare a operii "Troienele" de Euripide, care a avut succes la Berlin. S-a orientat spre ficțiune în 1924 cu *Verdi, Roman der Oper* (Verdi, un roman al operii). În 1929 s-a căsătorit cu

Alma Mahler. Faima internațională a venit cu *Die vierzig Tage des Musa Dagh* (1933; Cele patruzeci de zile din Musa Dagh), un roman epic în care sătenii armeni rezistă forțelor turcești până când sunt salvați de francezi.

În 1933, studenții naziști din peste 30 de universități germane au jefuit bibliotecile în căutare de cărți pe care le considerau "negermane". Printre scrierile literare și politice pe care le-au aruncat în flăcări se numărau operele lui Franz Werfel.

Când naziștii au încorporat Austria în 1938, Werfel, un evreu, s-a stabilit într-o moară veche din sudul Franței. Odată cu căderea Franței în 1940 (reflectată în piesa sa *Jakobowsky und der Oberst*, scrisă în 1944 și produsă cu succes la New York în acel an sub numele de Jakobowsky and the Colonel), a fugit în Statele Unite. În cursul călătoriei sale, a găsit alinare în orașul de pelerinaj Lourdes, Franța, unde Sfânta Bernadette avusese viziuni cu Fecioara. A jurat că va scrie despre sfânta dacă va ajunge vreodată în America și și-a respectat jurământul cu *Das Lied von Bernadette* (1941; Cântecul lui Bernadette). Romanul său a stat la baza unui film popular (1943) care a câștigat patru premii Oscar.

Acest hotel situat în centrul orașului Bad Ischl a gazduit în secolul XX pe cei trei oameni de seamă al căror nume e gravat pe o placă de marmură fixată la intrarea în hotel.

Bad Ischl – Hotelul Elizabeth

